

tydning, og jeg maa derfor ganske slutte mig til den ærede Ordførers Antagelse om, at dette Ændringsforslag vil blive uden praktisk Betydning, hvorimod det vil stille Ministeriet uheldigt ligeoverfor hver enkelt Afgjørelse af de Andragender, som her omhandles. Jeg skal altsaa allerede af den Grund tillade mig paa det Bestemteste at fraraade Vedtagelsen af det af Mindretallet stillede Forslag, men hertil kommer, og det er, saavidt jeg skjønner, Hovedsagen, at det nærværende Lovforslag ikke tilstøter at ordne Spørgsmaalet om Måskevidden, ikke tilsigter at bringe nogen som helst Forandring i den bestaaende Tilstand, som faktisk har været saa ikke blot i de sidste 5 Aar, men i en overordentlig lang Række af Aar, over et Par Hundrede Aar, og saa ved Siden af, at den faktisk har bestaaet, tillige har været anerkendt af alle Bedkommende, derunder indbefattet Administrationen, som den rettlige gjældende. Da Højesteretsdommen af 20de April 1880 statuerede den Fortolkning, hvorefter vi nu ikke længere kunne betragte den faktiske Tilstand som rettlige gjældende, saa antog Regjeringen at kunne forsvare i den nærmeste Tid at stridde til en streng Gjennemførelse af de Regler, der vilde være en Følge af den ved Højesteretsdommen statuerede Lovfortolkning, indtil Ministeriet ved Cirkulære af 10de November f. A. mente, at der nu var gaaet saa lang Tid, at man ikke længere kunde forsvare at se bort fra det Resultat, som fulgte af den af Højesteret statuerede Lovfortolkning. Da der, som ogsaa indrømmet af den ærede Ordfører for Mindretallet, ved en streng Gjennemførelse af Cirkulæret af 10de November vil kunne tilføies den fattige Fiskerbefolkning betydelige og paa mange Steder ubodelige Tab, og da det fremgik af et stort Antal Andragender, der indkom til Indenrigsministeriet, at der næredes et almindeligt Ønske om, at Fristen maatte blive udsat i det Mindste 2 Aar, eller Cirkulæret helt blive tilbagetaget, og der ligeledes indkom Andragender af samme Art til den høie Rigsdag, saa bestemte jeg mig til efter Samraad med Folkethingets Finantsudvalg at fremsætte dette lille Lovforslag, som her foreligger, for om muligt at raade Bod paa en Del af den Skade, som ellers vilde tilføies den fattige Fiskerbefolkning, og som man ganske vist kunde sige, at de, efter at 4—5 Aar vare gaaede hen siden Højesteretsdommens Afgjørelse, kunde takke sig selv for, selv vare Skyld i, men som alligevel utvivlsomt vilde ramme dem. Lovforslagets Henstigt er altsaa at lade den faktisk gennem Aarhundreder bestaaende Tilstand, som indtil for 5 Aar siden blev

opfattet som den rettlige gjældende Tilstand, bestaa endnu i 4 Aar, eller, rettere sagt, indtil det inden Udløbet af disse 4 Aar blev muligt at tilvejebringe de fornødne Forarbejder til at opfatte og dernæst søge at faae vedtaget et Forslag om Måskeviddens Ordning, for saa vidt det ikke maatte lykkes inden den Tid at faae vedtaget en almindelig Fiskerilov, hvad jeg for mit Bedkommende vedblivende betragter som en Hovedopgave, paa hvis Gjennemførelse der er gjort forskjellige Forsøg, men hidtil forgæves. Da Lovforslaget saaledes ene og alene gaar ud paa at fortsætte den hidtil faktisk bestaaende og indtil for kort Tid siden som rettlige betragtede Tilstand endnu i 4 Aar, vilde jeg anse det for særlig uheldigt, om der i Loven blev optaget en Bestemmelse som den, der er foreslaaet af det ærede Mindretal, thi den vilde let kunne have den Følge, at der paa en eller anden Maade, paa et eller andet Sted blev truffet en Afgjørelse, som vilde præjudicere Ordningen af det hele Spørgsmaal, medens det netop er Lovforslagets Henstigt at holde dette Spørgsmaal fuldstændig aabent i de 4 Aar, hvorfors Lovforslaget skal gjælde. Jeg skal derfor gjentage min Anmodning til det ærede Thing om ikke at tiltræde det af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag.

Rump: Uanset de af den høitærede Minister udtalte Betænkeligheder ved Mindretallets Forslag, kan jeg dog ikke Andet end slutte mig til dette og anbefale dets Vedtagelse. Det forekommer mig fra et rent Lovgivningsstandpunkt, at dette Mindretalsforslag er vel begrundet. Forholdet er jo det, at vi her ere inde paa et Omraade, hvor man af forskjellige Grunde enten ikke vil tage Spørgsmaalet for eller mener ikke med et godt Resultat at kunne gjøre det, fordi Meningerne ere saa forskellige. Den almindelige Anskuelse og saaledes ogsaa Regjeringens er, at man skal lade Spørgsmaalet om en ny Fiskerilovgivning hvile i nogle Aar, for at Meningerne kunne klare sig, og der kan komme bedre Forhold. Det nærværende Forslag er kun fremkommet som en aldeles midlertidig Nødhjælp for at raade Bod paa Ulemperne for Fiskerbefolkningen eller en Del af den som Følge af, at der har hersket Misforstaaelse om, hvad der var den rette Lov, og det af denne Misforstaaelse følgende Tab for en stor Del af Befolkningen, naar den strax skulde rette sig efter Loven, saaledes som den efter den foreliggende Højesteretsdom maa siges at være. Dette er vel begrundet, og derfor har Lovforslaget min Sympathi. Jeg me-